

Ruce v otěžích

Nebe

Hrej mi dál
černobílým fotkám odpouštím
když scházíš mi, scházím ti
vím, jsi tam
kde papírovým drakům závidím
když toužím
zmást čas náš na pár chvil

Stále cítím své ruce v otěžích
že můj kůň může ještě dál
že poběží

Stále cítím své ruce v otěžích
že můj kůň může ještě dál
že poběží

Dávno znám
ty strašáky, co obrátí se v prach
Když držíš mě, držím tě
chcem se ptát
ale hlavně nedat prostor výčitkám

Když toužím, zmást čas náš
Na chvíli

Stále cítím své ruce v otěžích
že můj kůň může ještě dál
že poběží

Stále cítím své ruce v otěžích
že můj kůň může ještě dál
že poběží

Do údolí
Do údolí co znám
Kde síly mu zvadnou
ho připoutám

Stále cítím své ruce v otěžích
že můj kůň může ještě dál
že poběží

Stále cítím své ruce v otěžích
že můj kůň může ještě dál
že poběží

Do údolí
Do údolí co znám
Kde síly mu zvadnou
ho připoutám